

Pohroma

Nastal ten deň, keď ľud hrôzu zažíval,
keď vlak ľudí prinášal,
na miesto skadiaľ úniku niet.
Ľudia len trpia – hrôzy sa boja,
s deťmi láskavosť nemajú,
do zbroje ich hodia.

Delia ľudí ako odpad, no každý sme iný
a takýto to má potom dopad.
Lebo prišiel jeden krutý pán,
ktorý na starosť toto všetko mal.
Robiť ľuďom zle
a do koncentračných táborov ich hodiť chcel.

Boli aj výnimky,
s očami modrými a vlasmi bielymi.
Takí ľudia pokoja dosť mali, ale ostatní – pokoja nedostali.

Iba na experimenty im dobrí boli.
Veľa si vytrpeli a bôle si niesli.
Veľa ľudí neprežilo a aj ten, kto to prežil,
hroznú spomienku v sebe ukotvil.

Nakoniec sa ľudia dokopy dali
a odvážne Hitlera odstavili.
A tak navždy pokoj sme od neho mali.
Nikto túto hrôzu nechce znovu zažiť, preto sa ako ľudstvo
budeme snažiť.
S pamäťou držať spolu
a pripomínať si navždy túto pohromu.

Veľké ponaučenie z toho všetkého máme
a my sme len radi, že to nepoznáme.